

oznanila

PESNIK KOT ROMAR IN NOMAD

V letu 2026 obhajamo stoletnico rojstva slovenskega pesnika Lojzeta Krakarja (Semič, 21. 2. 1926-24. 12. 1995, Ljubljana). Med njegovimi pesmimi je znana tudi pesem Romanje v Kelmorajin iz pesniške zbirke z istim naslovom (1986). »Kelmorajin« je ljudsko poimenovanje za Köln ob Renu (Köln am Rhein). V kölnski stolnici je namreč grob sv. Treh kraljev, kamor so pred stoletji množično romali naši predniki. Naj navedemo nekaj navdihujočih stihov iz pesmi Romanje v Kelmorajin:

»Preiti pot do kraja. / Do zadnje rimske meglice. / Do vrat in zida raja. / Do zemljine sredice ... / ... Do same nebeške palače / Čez jerihonsko obzidje ... / Do tam, kjer več čez ne prideš. / Kjer sneg zadnjo gaz pobeli. / Do prabesed razodetja. / Do najčistejšega izvira. / Do iskre praspocetja ... / ... Do kraljev treh, kelmorajinskih, / kot naši pradedje, za križem«.

Sveto leto se je izteklo, a kot kristjani še naprej ostajamo »romarji upanja« »kot naši pradedje, za križem«. Če kdaj zatavamo v puščavo, nam pesnik vliva novo upanje, kajti »kjer sonce opoldan puščavo poljubi, / se tam iz poljuba oaza rodi« (pesem Rojstva).

Kje na našem romanju najdevamo »oazo« z živo vodo? V eni izmed Krakarjevih pesmi iz zbirke Sporočilo (1978) beremo:

*Iz tega vodnjaka pred hišo
sem prvič pil čisto vodo,
ki je posrebrila moje otroštvo.
Še zdaj vidim svoje otroštvo,
če se pogledam v to vodo,
ki ne ostari nikoli.*

*ln če se bom mogel zazreti
v vodnjak še mrtev, bom videl,
da sem krog ust ves sajast
od vročega jesenskega kostanja.*

J. I.

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

14. januar - ODON (OTON)

Oton (Odon) je bil doma iz italijanskega mesta Novara, kjer se je rodil leta 1100. Kot mlad fant je bil sprejet v kartuzijanski samostan Casotta. Bil je vzoren redovnik: živel je strogo, ljubil je molk in premišljevanje. V samostan, kjer je živel, so prišli glasovi o mlačnosti bratov v kartuziji Jurklošter. Predstojniki so tja poslali Otona, da bi menihe v Jurkloštru pripeljal k prvotni gorečnosti. Najbrž je najprej živel nekaj let v Žičah, kjer je bil leta 1189 že kot častiljiv starček izvoljen za priorja (predstojnika) kartuzije v Jurkloštru. Tam je ostal dve leti. Zaradi težav s sobrati je šel osebno v Rim, kjer je papeža Klemena III. prosil, naj ga razreši službe predstojnika v Jurkloštru. Papež je Otonu ustregel. Na povratku iz Rima je zbolel in je zaradi bolezni prosil za zavetje benediktince v Markah. Živel je po kartuzijanskih pravilih in na gostitelje tako vplival, da so kasneje svoj samostan spremenili v kartuzijo. Umrli je leta 1198.

NOVO LETO, PRAZNIK MARIJE, SVETE BOŽJE MATERE, 1. januar

Novo leto pomeni nekakšen začetek, bilanco, točko v času. Ko v času postavimo mejnike, ta čas začenja dobivati obliko in nam služi. V teku vsega leta si lahko prizadevamo, da bi naš čas imel začetke in konce; da bi začetke napolnili z upanjem, konce pa s trezno presojo tega, kako smo čas uporabili. Gre kratko malo za to, da času želimo dati obliko in videti, kaj smo v njem naredili ali opustili.

Novo leto se v cerkvenem letu začne s praznikom Marije, Božje matere. Ker Marija stoji prav na začetku, je to kot klic k temu, da bi si jo vzeli za vzor. Če se morda sprašujemo, kako nam vzor Marije lahko koristi, je odgovor jasen: nobenega dvoma ni, da so se božje obljube v Mariji uresničile, torej se v človeku božje obljube lahko uresničujejo. Kakor je bila Marija prostor za Boga, smo lahko prostor zanj tudi mi. Že to, da obstaja možnost, je vesela novica. Torej naša prizadevanja niso prazna in se nam ni treba bati, da se podajamo na pot, na kateri ne vemo, ali sploh ima cilj, ampak nam Marija že s svojim obstojem prvi dan leta pove: pot vere ni zlagana in ni samo neki okrasek na poti življenja, če človek tako želi. Ta pot je gotova pot, združena z našim človeškim bivanjem.

Še druga značilnost je v današnjem bogoslužju. Cerkev začenja leto z blagoslovom. To je sporočilo, da naj tudi mi začenjamo vse stvari z blagoslovom. Kako drugačna je pot, če jo začnemo z blagoslovom, kako drugačen je dan, če ga začnemo z blagoslovom. Zelo lahko si zamislimo to stanje, če se spomnimo kakšnega svojega dela, ki smo ga začeli z jezo ali nevoljo. Tisti dan ali tisto delo se nam je vleklo, kakor da ga ne bo nikoli konec, in pogosto se zgodi, da iz takega dela ni sadov. Podobno je, če dan ali kakšno opravilo izvršimo, ker moramo – ker tako določa zapoved, človeška ali zapoved vere. Tudi ta pot je težka. Če pa začenjamo delo z blagoslovom in veseljem, je pot lažja in rodovitnejša.

SVETI TRIJE KRALJI, 6. januar

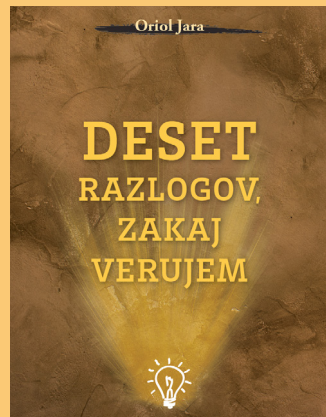
Trije modreci z Vzhoda ponazarjajo ljudi, ki so se v vsej zgodovini napatili k Detetu iz Betlehema, da bi ga počastili kot Božjega Sina in se mu poklonili. To so ljudje, ki so se odpravili v neznano, ljudje z neutrudnim srcem. Gnala jih je neizčrpna želja po Bogu in odrešenju sveta. Napolnjevalo jih je pričakovanje in

ni jim bilo zadosti, da so imeli zagotovljene prihodke in ugleden družbeni položaj. Iskali so nekaj več. Nedvomno so bili učeni ljudje, poznavalci zvezd, ki so verjetno imeli dobro filozofsko izobrazbo. Toda oni so iskali nekaj več od znanja. Želeli so priti prav do bistva. Spoznati, kako postati zares človek. Zato so želeli izvedeti, ali Bog obstaja ter kje in kako biva. Ali skrbi za nas in kje ga lahko srečamo. Toda ni jim bilo zadosti, da bi samo izvedeli za to. Želeli so doumeti resnico o sebi, o Bogu in svetu. Njihovo zunanje romanje je izražalo njihovo notranjo pot, notranje romanje njihovih src. Bili so ljudje, ki so iskali Boga, ki so šli v pravo smer – k Njemu. Bili so iskalci Boga ... Ob misli na Boga lahko vsakdo v sebi začuti določeno vznemirjenost, toda ta nemir je odmev Božje vznemirjenosti zaradi nas ... Vera ni nič drugega kakor notranja prežetost z Bogom, ki nas spremlja v življenju. V to prežetost nas potegne vera, ki nas spodbuja k romanju po notranjih poteh h Kralju sveta in k njegovim obljubam pravičnosti, resnice in ljubezni ...

Modri z Vzhoda ... so bili predvsem pogumni možje, s takšnim pogumom in ponižnostjo, ki lahko izvirata samo iz vere. Za to, da so si razložili pomen zvezde kot znamenja, ki jih je spodbudilo, da se odpravijo na pot v neznano, v negotovost, polno skritih nevarnosti, so Modri potrebovali zares veliko poguma. Lahko si predstavljamo, da je bila njihova odločitev pospremljena s posmehom realistov, ki so se norčevali iz teh njihovih »fantazij«. Kdor koli se na temelju negotovih obljub odpravi na pot in tvega vse, je lahko videti neumen. Toda za ljudi, ki so prežeti z Bogom, je pot, ki jo kaže On, pomembnejša od tega, kaj si mislijo drugi. Zanje je iskanje resnice pomembnejše od zasmehovanja sveta, pa naj zveni še tako prepričljivo ... Modri so sledili zvezdi in našli Jezusa, veliko Luč, ki razsvetljuje vsakega človeka. Kot romarji vere so tudi Modri postali sijoče zvezde na nebesnem svodu zgodovine, ki nam kažejo pot.

JEZUSOV KRST, 11. januar

Praznik Jezusovega krsta je povezan s praznikom Gospodovega razglašanja, ki je 6. januarja, saj je Bog med krstom v Jordanu izpričal, da je Jezus njegov ljubljeni sin. Evangelist Matej Jezusov krst v reki Jordan opisuje kot eno od Božjih razodetij: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje« (prim. Mt 3,17). Krst v Jezusovem življenju predstavlja prelomnico, ki ločuje njegovo zasebno in skrito življenje od javnega delovanja. Pred krstom je Jezus živel neopazno, o čemer pričajo tudi skopi svetopisemski zapisi. Po krstu pa je začel javno delovati: poklical je prve apostole, oznanjal svoj nauk, delal čudeže in ozdravljaval bolne, o čemer poročajo evangelijska besedila. O Jezusovem krstu poročajo trije

Oriol Jara

DESET RAZLOGOV, ZAKAJ VERUJEM

Španec Oriol Jara, mož in oče štirih otrok, svoj poklic televizijskega in radijskega scenarista postavlja v službo svojega najbolj osebnega projekta: informativne razlage razlogov, zakaj je razumno verjeti v Boga. »Ta knjiga ni teološko delo, ker nisem teolog, niti filozofska razprava, ker moj namen ni deliti življenjskih naukov. Napisal sem jo iz ljubezni do Boga, iz hvaležnosti, ker se nam je razodel in nam dovolil, da se mu približamo. Knjiga ima le en namen: razložiti, zakaj je Bog neizpodbitna resnica, navzoča v mojem življenju, in zakaj se je moje življenje spremenilo, ko sem začel živeti v tej gotovosti. Tu je mojih deset razlogov, zakaj verujem v Boga.«

sinoptiki kot začetnem dogodku Jezusovega javnega delovanja. Jezus je sam o sebi vedel, da je tisti Božji služabnik, o katerem je bilo napovedano, da bo naložil nase grehe mnogih (prim. Iz 53). Ko je prišel od Očeta določen čas, se je, čeprav je bil brez greha, uvrstil med grešnike, ki so od Janeza Krstnika prejeli krst pokore. Kakor vedno in v vseh stvareh je hotel tudi s prejemom Janezovega krsta izpolniti Očetovo voljo. Kot Jagnje, ki odjemlje grehe sveta (prim. Jn 1, 29), je hotel nepokorščino in napuh prvega Adamovega greha in greha vseh Adamovih potomcev popraviti s ponižnostjo in pokorščino. Jezusov krst v Jordanu je že naznanjal in pripravljaj njegov dokončni odrešitveni krst – smrt na križu (prim. Lk 12, 50). S krstom je Jezus tako rekoč uradno potrjen v svoji odrešitveni službi. Oče in Sveti Duh sta poroka, da je res božji Sin, in ga predstavitva svetu, da bi svet sprejel njegovo oznanilo.

iz papeževe okrožnice

Sinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LA- ETITIA)

KREPITI VZGOJO OTROK

Družinsko življenje kot vzgojno okolje

Družina je prva šola človeških vrednot, kjer se učimo, kako pravilno uporabljati svobodo. So nagnjenja, ki so dozorevala v otroštvu, ki prevzamejo globine osebe in ostanejo za vse življenje kot čustvo naklonjenosti do neke vrednote ali kot spontano zavračanje določenih drž. Številni vse življenje ravnajo na enak način zato, ker menijo, da je veljaven tisti način, ki so ga prevzeli v otroštvu: »Tako so me naučili«; »To je tisto, kar so mi vbili v glavo.« V okviru družine se človek lahko tudi nauči, kako kritično razlikovati

sporočila raznih družbenih občil. Na žalost nekateri televizijski programi ali nekatere oblike reklame vplivajo negativno in slabijo vrednote, ki jih je kdo sprejel v družini.

V tem času, ko vladata tehnološki nemir in naglica, imajo družine pomembno nalogo v tem, da vzgajajo k sposobnosti za čakanje. Ne gre za to, da bi otrokom prepovedali igrati se z elektronskimi napravami, ampak za to, da bi našli obliko, kako bi jih naučili razlikovati različne načine mišljenja, da ne bi prenašali digitalne hitrosti na vsa področja življenja. Če nekaj odložimo, ne pomeni, da smo zavrnili željo, temveč to, da smo odložili čas njene zadovoljitve. Če otroci ali mladostniki niso vzgojeni za to, da bi znali na nekatere stvari počakati, bodo postali brezobzirni ljudje, ki vse podrejajo neposrednemu zadovoljevanju svojih potreb. Tako dorastejo z razvado »vse in takoj«. To je huda zabloda, ki ne pospešuje svobode, temveč jo slabi. Če pa nasprotno vzgajamo za to, da se otrok nauči nekatere stvari odložiti in počakati na primeren trenutek, potem ga učimo, kaj pomeni obvladati se, biti samostojen tudi v odnosu do lastnih nagonov. Ko otrok tako izkusi, da je zmožen vzeti samega sebe v roke, se krepi njegova samozavest. Hkrati pa ga to nauči, da spoštuje svobodo drugih. Seveda to ne pomeni, da bi od otrok zahtevali, da se obnašajo kakor odrasli, vendar je enako narobe, če podcenjujemo njihove zmožnosti, da rastejo v zorenju za odgovorno svobodo. V zdravi družini poteka ta pouk čisto spontano, kot to narekujejo potrebe skupnega življenja.

Družina je prostor primarne družbene vzgoje, saj je prvi kraj, kjer se učimo, kako živeti v odnosu do drugega, kako ga poslušati, čutiti z njim, ga prenašati, spoštovati, mu pomagati in skupaj živeti. Naloga vzgoje je, prebuditi občutenje sveta in družbe kot družine; to je vzgoja, ki usposablja za to, da »stanujemo«

tudi onstran mej domače hiše. V družinskem okolju se učimo, kako si pridobiti smisel za sosedstvo, skrb za druge, pozdravljanje. Tu se predre prvi krog smrtonosne sebičnosti in tu spoznamo, da živimo skupaj z drugimi, ki zaslužijo našo pozornost, prijaznost in simpatijo. Brez te prve vsakdanje mikroskopske razsežnosti ne more biti nobene družbene povezave. Gre za to, da smo skupaj v sosedstvu, kjer se dan za dnem križajo naše poti, skrbimo za stvari, ki zadevajo vse, in si v malih vsakdanjih stvareh med seboj pomagamo. Družina mora vsak dan najti nove oblike, kako pospeševati medsebojno priznavanje.

Papež Francišek, Radost ljubezni (št. 274-276)

svetniki v cerkvi

SVETI ANTON PUŠČAVNIK

V naši cerkvi se kip sv. Antona Puščavnika nahaja na skrajni desni strani desnega stranskega oltarja zgoraj. Umetniki ga pogosto upodabljajo kot starčka z dolgo brado, oblečenega v meniško oblačilo, ob njem pa sta skoraj vedno prašiček, palica v obliki črke T in zvonček, ki spominja na antonovce, red, ki je skrbel za bolnike. Sveti Anton Puščavnik (tudi sveti Anton Veliki ali sveti Anton Opat) je zavetnik živinorejcev, svinjskih pastirjev, ščetarjev, rokavičarjev, mesarjev, gasilcev, pekov... Mladi ljudje so se zatekali k njemu kot posredniku pri izbiranju zakonskega partnerja.

Slovenske oblike imena Anton so raznolike. Med moškimi različicami najdemo: Anton, Tone, Toni, Tonček, Tunči, Tonko; med ženskimi oblikami pa: Antonija, Tončka, Tonja, Tonica, Tonči. V preteklosti je bilo eno najpogostnejših imen v Sloveniji, danes pa njegova pogostnost počasi upada.

Sveti Anton Puščavnik se je rodil okoli leta 251 v Egiptu. Pri dvajsetih letih je bil že sirota. Starši so mu zapustili veliko premoženje in zgled bogoljubnega življenja. Po smrti staršev je začutil v sebi božji klic po evangeljski popolnosti. Brez pridržka je veroval božji besedi. Ko je v cerkvi slišal Kristusove besede iz Matejevega evangelija: »Če hočeš biti popoln, pojdi, prodaj, kar imaš, in daj revežem, pa boš imel zaklad v nebesih«, jih je vzel čisto dobesedno. Zemljišča je prepustil sosedom, drugo imetje je razprodal, veliko vsoto razdelil ubogim, le mlajšo sestro je zavaroval pred pomanjkanjem. Potem se je umaknil v samoto. Postal je eden najpomembnejših začetnikov »krščanskega menišтва«, saj je s svojim zgledom vplival na številne, ki so ga prišli poslušati in prositi za duhovni nasvet. Znan je bil po modrosti, pogumu v preizkušnjah in sposobnosti opogumljanja tistih, ki so se bojevali z duhovnimi ali s telesnimi stiskami.

Njegovo življenje dokazuje, da se ni umaknil zato, ker bi se želel izogniti ljudem, temveč zato, da bi postal močnejši, modrejši in bolj usposobljen, da pomaga drugim, ki so k nje-

mu pozneje prihajali po nasvete in tolažbo. Preden je to dosegel, je moral skozi ogenj hudih skušnjav, s katerimi ga je satan mučil dolga leta. Snubil ga je v greh nečistosti, zato se je Anton tudi telesno mučil do onemoglosti. Ko je zmagal, se je pred ljudmi, ki so hodili občudovat njegovo svetost, umaknil daleč v puščavske gore na desnem bregu Nila. Preživel je se je z zelišči in s kruhom, ki so mu ga prijatelji prinašali vsakega pol leta. Dvajset let ni z nikomer spregovoril niti besedice, zato pa je vedno glasneje govoril njegov zgled.

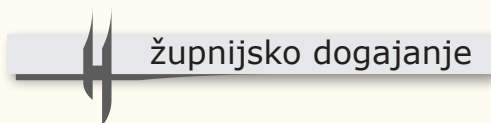
Proti koncu svojega življenja se je z najzvestejšimi učenci naselil na komaj dostopni gorski polici, 1200 metrov nad morjem, kjer je odkril studenec, in uredili so si vrt. Tam je dozorel za nebesa. Gospod ga je poklical k sebi, ko je dopolnil 105 let, leta 356, za svetnika pa so ga častili že takoj po smrti, zato ne poznamo uradnega datuma kanonizacije – uveljavil se je s starodavnim izročilom Cerkve.

Za Slovence je sveti Anton Puščavnik pomemben predvsem kot »zavetnik živine«, kar je imelo v kmečkem okolju velik pomen. Njegov god 17. januarja so ljudje pogosto povezovali z blagoslovom živali in domačih opravil. Ohranil se je tudi pregovor: „Sveti Anton puščavnik, varuj naš domači hlev!“

Sv. Antona puščavnika so zelo častili člani pobožne družbe hospitalitov ali antonianov. Ti so vodili sv. Antonu posvečene zavode za umsko prizadete in ljudje so jim radi dajali živež za njihove oskrbovance. Pogosto so nabirali darove sami: z zvoncem so opozarjali na svoj prihod, palica v obliki črke T (križa) je pomenila njihov stan. Smeli so voditi prašičke po mestnih ulicah, kjer je bilo sicer to prepovedano. Tako je postal sv. Anton Puščavnik zavetnik živinorejcev; marsikje pri nas je bila navada, da so na njegov god cerkvi darovali prašičke krače, pleče, klobase,

s priporočilom za zdravje pri reji prašičev in drugih domačih živali. Iz tega izvira upodabljanje sv. Antona Puščavnika s prašičkom.

Sveti Anton, zvesti prijatelj Boga, spremeljaj nas v hitrem in nemirnem svetu na poti dobrote in ponižnosti. Pomagaj nam najti čas za tišino, jasnost v odločitvah in moč, da ostanemo dobri drug do drugega. Varuj naše domove, delo in živali ter nas vodi k miru v srcu, ki prihaja iz zaupanja v Boga.

župnijsko dogajanje

ADVENTNO PREDAVANJE

Predavatelj Karel Gržan je v skladu z naslovom predavanja (Odprimo srce v obnebjem svetega) skušal utemeljevati pomen odprtosti srca v obnebjem svetega, s čimer misli na tesno povezanost z Bogom. Odprtost srca v obnebjem svetega razume kot »amortizer« za blaženje konfliktov v zakonskem življenju. Če pride mož domov slabe volje, ga najbrž kaj teži. Kako naj se v takem primeru odziva žena? Če ravna v afektu, lahko izzove konflikt. Lahko pa ravna sočutno in vpraša moža, kaj ga teži. S tem pokaže, da je odprta v obnebjem svetega. Prav to ji omogoča, da ni odvisna od trenutnega razpoloženja svojega moža in da obvladuje položaj.

Past, v katero se lahko ujamejo (mladi) zakonci, je idealiziranje ljubezni in zakonskega življenja (če jemljejo za zgled idealno ljubezen med Romeom in Julijo). Zakon je treba postaviti na »realne« temelje. Temelj trdnega zakona so spoštljivost, pravičnost in odgovornost. Poseben pomen pripisuje Gržan hvaležnosti. Ali se znam dovolj pogosto zahvaljevati za vse, kar mi je dano? Idealno bi bilo, če bi se vsak dan zahvalil za vsaj dvanajst stvari. Zelo blagodejna je pohvala. Najprej izreci pet pohval, šele potem smeš izraziti kritično pripombo (5 : 1)!

Gržanova odlika je tudi v tem, da zna napeto pripovedovati o smešnih prigodah iz (svojega) življenja in nasmejati poslušalstvo. S svojimi pripovedmi nas je razvedril, kot bi znal le redkokdo. Srca poslušalcev zna osvojiti tudi s svojo iskrenostjo in preprostostjo.

J. I.

MIKLAVŽEVANJE

Tudi letos se je Miklavž zaustavil v Polju na Miklavžev večer, 5. decembra. Otroke je obiskal ob 17.30 v veliki učilnici, starejše in druge pa ob 19.45 v župnijski dvorani. Otroci iz otroške dramske skupine pod vodstvom Gregorja Kunca, ki je tokrat sam napisal igrico o sv. Miklavžu, so pred obiskom Miklavža obakrat uprizorili igrico. Pri starejših smo pripravili tudi poučni kviz o sv. Nikolaju, kjer smo ugo-

tovili, da je naše znanje o sv. Nikolaju precej pomanjkljivo. Obe prireditvi sta minili v prijetnem razpoloženju. Voditelju in članom otroške dramske skupine iskrena hvala za trud pri pripravi in izvedbi igrice. Srečanju za starejše se je letos pridružila tudi mladinska skupina.

ADVENTNO ROMANJE V SUTRIO

Naše adventno romanje na god sv. Lucije, v soboto 13. decembra, je potekalo po programu, kakršen je objavljen v decembrskih mesečnih oznanilih: Kranjska Gora – Trbiž (Kanalska dolina) – Tolmezzo – Sutrio. V Kranjski Gori smo imeli mašo, po maši pa nam je kranjskogorski župnik opisal cerkev, orisal zgodovino župnije in pojasnil versko stanje v svoji župniji. Po kavi in čaju v kranjskogorskih gostiščih smo nadaljevali pot proti cilju našega romanja, to je mestecu Sutrio. Mestece Sutrio, »ugnezdeno med Kamijskimi gorami v Furlaniji-Juljski krajini«, je mestece jasic, različnih figur in nasploh izdelkov domače obrti, predvsem iz lesa. Med jasicami izstopajo jaslice v drevesnem deblu, jaslice iz Ugande v cerkvi Srca Jezusovega, jaslice v notranjem prostoru s prikazom življenja in dela v vaškem okolju tamkajšnjega območja. Tem zadnjim jasicam daje poseben čar menjavanje dneva in noči, tako da ponoči potuje mesec čez nebo. Največji ponos kraja pa so vatikanske jaslice, to so jaslice, ki jih je deželna Furlanija-Juljska krajina pripravila za obhajanje božiča na Trgu sv. Petra v Vatikanu (2022). V mestecu je veliko očarljivih koticikov in na vseh koncih in krajih je poleg jasic najti kaj zanimivega, če le ima človek odprte oči in zna gledati s srcem. Čestitke domačinom za njihov trud in skrb za lepoto kraja pa seveda vodičkama za vodstvo na romanju, g. župniku za organizacijo in g. Jožefu Drolcu za poučen nagovor pri maši v kranjskogorski cerkvi Marijinega vnebovzjetja!

J. I.

KONCERT ŽPZ PETROL

Na 3. adventno nedeljo, nedeljo gaudéte, po večerni sv. maši so pevke ŽPZ Petrol pod vodstvom zborovodja Jana Gorjanca Danisa v cerkvi zapele božične pesmi različnih vej krščanstva: od Stare cerkve

do orientalskih in vzhodnih pravoslavnih vej, luteranov, anglikancev, unitarcev in Rimskokatoliške cerkve. Nekaj pesmi so izvedle a capella, nekaj pa ob orgelski spremljavi japonske pianistke in korepetitorke Kayoko Ikede. Kot dodatek so zapele znano Marijino pesem Dajte mi zlatih strun in našo župnijsko himno Polje, naše Polje, ki jo je na besedilo gospe Rože Gantar uglasil zborovodja in skladatelj Jan Gorjanc Daniso.

M. G.

ADVENTNI UTRIP

Za otroke smo tudi letos pripravili adventno delavnico, med katero so otroci izdelovali adventne venčke. Franci Vidmar, ki je vodil adventno delavnico, je z udeleženci adventne delavnice poskrbel tudi za venec, ki krasi našo cerkev, in veliki adventni venec, ki bogati Trg device Marije pred cerkvijo.

Z možmi smo se tudi letos odpravili na Notranjsko v okolico Begunj pri Cerknici, kjer smo nabrali mah in brinje. Sneg nam letos ni povzročal težav, nasprotno, pot na Notranj-

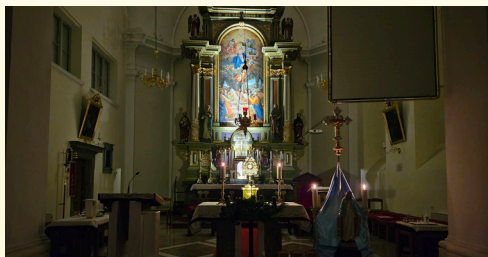
ska nas je iz "ljublanske megle" vodila v prijetno sončno zimsko vreme.

V ponedeljek 15. decembra, zvečer smo začeli s postavljanjem božičnih dreves in brinja v cerkvi, v torek pa nadaljevali s postavljanjem jasic.

24-URNO ČEŠČENJE

Na pobudo župljanov iz naše in sosednjih župnij je v letošnjem adventnem času trikrat potekalo 24-urno češčenje pred Najsvetejšim. Namen je bil poživitev vere in prošnja za močno vero ter blagoslov v naših družinah in župnijah ob izteku jubilejnega leta. Češčenje smo vsakokrat začeli v sredo po večerni sveti maši in ga sklenili v četrtek pred večerno sveto mašo. Vsem ki ste poskrbeli za organizacijo in dežuranje, posebej v nočnih urah, iskren Bog povmi. Naj Vsemogočni vsem povrne z večnimi darovi.

dogodki

KOLEDOVANJE 2026

Trikraljevska akcija s koledovanjem bo v naši župniji potekala v nedeljo, 4. januarja 2026, od 11.00 naprej. Uvodno srečanje za kolednike bo v ponedeljek, 29. decembra, ob 10.00 v veliki učilnici.

K sodelovanju vabimo študente in odrasle za spremljanje kolednikov. Tisti, ki želite, da vas koledniki obiščejo, se pri verskem tisku v cerkvi vpišite v seznam.

ORGELSKI KONCERT

Na praznik sv. Treh kraljev, v torek, 6. januarja, po večerni sveti maši bo v cerkvi orgelski koncert. Domači organisti nam bodo z izvajanjem raznolike božične orgelske glasbe polepšali praznični večer. Lepo vabljeni.

BRALNI KLUB

Izhodišče za pogovor na januarjem srečanju bralnega kluba bo knjiga Maček gre na pot japonske pisateljice Hiro Arikawa. Gre za pripoved o prijaznosti, zvestobi, pogumu in hvaležnosti, ki prikazuje, kako nam lahko ljubezniva dejanja, mala in velika, spremenijo življenje. Vabljeni na srečanje, ki bo 20. januarja ob 20.00 v župnijski dvorani.

SVETO PISMO ZA BIRMANCE

Sveto pismo, ki naj bi ga imel vsak kristjan, naj bi birmanca spremljalo posebej v letu priprave na birmo in kasneje v življenju. Zato bo župnija vsem birmancem podarila po en izvod Svetega pisma. Sveta pisma bodo birmanci prejeli na nedeljo Božje besede, 25. januarja, pri sv. maši ob 10.00. Pričakujemo zanesljivo udeležbo birmancev in njihovih družin.

DOGODKI V LETU 2026

7. februarja: celodnevno češčenje svetega Rešnjega telesa

5. aprila: velika noč

24. maja ob 10.00: prvo sv. obhajilo

4. junija: sveto Rešnje telo in kri - telovo

od 29. junija do 4. julija: oratorij

od 5. do 9. julija: Sečovlje

10. oktobra ob 10.00: birma

OBVESTILA

bralci beril

4. jan. - 2. nedelja po božiču,

- 8⁰⁰ 1b. Nataša Kunc
2b. Nadja Kranjc
10⁰⁰ 1b. Tatjana Mihoci
2b. Lidija Dobrota
19⁰⁰ 1b. Hana Besjedita
2b. Kati Rupnik

11. jan. - Jezusov krst;

- 8⁰⁰ 1b. Mojca Tomažič
2b. Barbara Gabrovšek
10⁰⁰ 1b. Marjeta Cerkenik
2b. Alenka Prešeren
19⁰⁰ 1b. Marica Rabzelj Mihelič
2b. Pavel Žakelj Bevec

18. jan. - 2. nedelja med letom ,

- 8⁰⁰ 1b. Marjeta Snoj
2b. Andrej Kocjančič
10⁰⁰ 1b. Lidija Kranjc
2b. Bojan Vintar
19⁰⁰ 1b. Tjaša Vertačnik
2b. Tomaž Vidmar

25. jan. - 3. nedelja med letom

- 8⁰⁰ 1b. Neža Plut
2b. Nada Tomažič
10⁰⁰ 1b. Urška Vintar
2b. Darja Paternoster
19⁰⁰ 1b. Maja Plut
2b. Marjan Kuhelj

adoracija

Ob petkih od 18.30 do 19.00 v tišini.

maše (pogrebi, oddane)

Za duše v vicah: 45M (zbrano v mesecu novembru) / + Janez Bernot: 2M (Jože Iskra), 2M (Đuro Bušič), 2M (Anica Pugej), 2M (Marija in Franci Grad)

kršчени

Ni bilo krsta.

krščansko pokopani

Stanislav Ambrožič, Štefanija Anžič, Milana Frančiška Zore, Marija Rauter

dobra dela

Ob pogrebu + Janeza Bernota za cerkev: 60 € (Cvetka Bolta) / za cerkev: 200 € (N. B.), 100 € (H. R.), 100 € (n. n.), 100 € (n. n.), 50 € (Sonja Dimnik), 200 € (Milena Košak Babuder) / ob pogrebu + Milane Frančiške Zore za cerkev: 107 € (Martina Zore Albreht) / za župnijsko Karitas: 100 € (n. n.)

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob delavnikih ob 19⁰⁰
- ob torkih in četrtnih tudi ob 7⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob torkih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob četrtnih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob sredah, petkih in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Obnrite se na elektronsko pošto:

e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si

TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

- ob nedeljah od 9⁰⁰ do 10⁰⁰!

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

Priprava v sredo, 7. 1., ob 18⁰⁰.

Za datum krsta in podatke se oglasite v župnijski pisarni! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra!

OBHAJILO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Za previdevanje (v smrtni nevarnosti) lahko pokličete kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Zadobrovska cesta 6, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01 529 22 33

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

TRR župnije: OTP banka d. d.

SI56 0430 2000 3170 429

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

JANUAR - PROSINEC

1	čet	Marija, Božja mati; novo leto, dan miru	
2	pet	Bazilij in Gregor, škofa, cerkvena učitelja	PRVI PETEK - OBISK BOLNIKOV
3	sob	Presveto Jezusovo ime	
4	ned	2. nedelja po božiču; Angela, redovnica	KOLEDOVANJE
5	pon	Simeon, puščavnik; sveti večer	BLAGOSLOV DOMA
6	tor	Gospodovo razglasenje; Gašper, Miha, Boltežar	ORGELSKI KONCERT
7	sre	Rajmund, duhovnik	PRIPRAVA NA KRST OB 18.00
8	čet	Severin, opat	
9	pet	Julijan, mučenec	ZAKONSKA SKUPINA
10	sob	Gregor Niški, škof	
11	ned	Jezusov krst; Pavlin Oglejski, škof	DAROVANJE ZA ŽUPNIJO
12	pon	Tatjana (Tanja), mučenka	
13	tor	Veronika, devica	
14	sre	Oton (Odon), redovnik	
15	čet	Pavel, puščavnik	
16	pet	Berard, mučenec	
17	sob	Anton (Zvonko), puščavnik	
18	ned	2. nedelja med letom; Marjeta Ogrska, redovnica	
19	pon	Makarij, opat	SVETOPISEMSKA SKUPINA
20	tor	Fabijan in Boštjan, mučenca	BRALNI KLUB
21	sre	Neža, mučenka	
22	čet	Vincencij, mučenec	SREČANJE ŽPS
23	pet	Henrik, duhovnik	
24	sob	Frančišek Saleški, škof, cerkveni učitelj	
25	ned	3. ned. med letom, ned. Božje besede; spreobrnjenje ap. Pavla	SVETO PISMO ZA BIRMANCE
26	pon	Timotej in Tit, škofa	
27	tor	Angela Merici, ustanoviteljica uršulink	BRALCI BERIL
28	sre	Tomaž Akvinski, cerkveni učitelj	
29	čet	Valerij, škof	ZAKONSKA SKUPINA MLADIH
30	pet	Martina, mučenka	DUHOVNE VAJE ZA BIRMANCE
31	sob	Janez Bosco, ust. salezijancev	DUHOVNE VAJE ZA BIRMANCE